

## Čís. 4690.

**Tím, že nebyla zachována třídení lhůta před schůzí obecního výboru v Čechách, nestalo se usnesení jeho ještě neplatným. Totéž platí ohledně osmidenní lhůty před schůzí okresního zastupitelstva.**

**§ 70 zákona o okresních zastupitelstvech má na zřeteli jen skutečné členy, nikoliv členy, kteří pozbyli mandátu smrtí, vzdáním se a podobným způsobem.**

**Po jiné stránce než formální nelze soudům přezkoumávati rozhodnutí samosprávných úřadů.**

(Rozh. ze dne 17. února 1925, Rv I 48/25.)

**Žaloba banky proti žalované obci o zaplacení zápůjčky, poskytnuté za účelem úpisu válečné půjčky, byla oběma nižšími soudy zamítnuta, odvolacím soudem jednak proto, že schvalovací usnesení okresního výboru nestalo se způsobem formálně správným, jednak proto, že usnesením tím, ježto se stalo teprve 4. listopadu 1918, tedy po státním převratu, nemohl býti schválen úpis válečné půjčky. Nejvyšší soud uznal podle žaloby.**

## Důvody:

**Souhlasiti je se soudem odvolacím v tom, že ne každé porušení formálních náležitostí předepsaných jak obecním zřízením, tak i zákonem o okresních zastupitelstvech pro usnesení těchto korporací má za následek neplatnost usnesení. Nezáleží proto na tom, že nebyla zachována třídení lhůta před schůzí obecního výboru ze dne 25. června 1918, jak vyplývá z §u 42 obecn. zřiz., jenž výslovně upírá platnost jedině usnesení, jemuž nedostává se náležitostí předepsaných v první větě čtvrtého odstavce. Tyto případy nebyly však žalovanou stranou tvrzeny, tím méně prokázány, a nestačí, že žalovaná obec popřela povšechně platnost usnesení ze dne 25. června 1918 i z důvodů, jichž výslovně netvrdila. Týž účinek má nezachování osmidenní lhůty svolací před schůzí okresního zastupitelstva ze dne 4. října 1918, ježto ani pro tento případ nestanoví zákon výslovně neplatnosti usnesení. S rozhodnutím odvolacího soudu je dále souhlasiti, pokud srovnává se s plenárním rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 4. listopadu 1924, čís. pres. 865/24 čís. sb. 4321. V dalším však nelze přisvědčiti právnímu posouzení věci, důsledkem něhož žaloba byla zamítnuta. V první řadě týče se to názoru, že schvalovací usnesení okresního zastupitelstva ze dne 4. listopadu 1918 nestalo se způsobem formálně správným, ježto neodpovídalo předpisu §u 70 zákona ze dne 25. července 1864, čís. 27 z. zák. Zjištěno bylo podle protokolu o této schůzi, že přítomno bylo při schůzi jen 9 členů. Procesní soud předpokládal, v tomto směru nejde totiž o skutkové zjištění převzaté odvolacím soudem, že podle §u 8 cit. zákona a podle výpisu z knihy okresního zastupitelstva skládalo se okresní zastupitelstvo z 18 členů. Že tu jde jen o právní předpoklad a ne o skut-**

kové zjištění, je patrné z toho, že předpoklad ten opírá se v první řadě o zákonný předpis, a mimo to jen o přiložený seznam členů okresního zastupitelstva, obsahující jména 18 osob bez udání, které z nich byly dne 4. listopadu 1918 ještě skutečnými členy. Že jimi nebylo všech 18 osob, vyplývá z přiloženého opisu protokolu ze dne 4. listopadu 1918, na němž spočívají rozhodná skutková zjištění, podle něhož přítomno bylo schůzi 9 členů a nedostavilo se jen 5 členů výslovně jmenovaných. Z toho je patrné, že v týž den bylo členů okresního zastupitelstva jen 14, ne 18, a že přítomných 9 členů činilo více než polovinu všech členů. § 70 uved. zák. má na mysli jen skutečné členy (srv. rozhodnutí správního soudu víd. ze dne 12. prosince 1899, čís. 9957 Budw. 13.513), ne členy, kteří pozbyli mandátu smrtí, vzdáním se a podobným způsobem. Tyto skutečnosti, t. j. pozbytí mandátu nebyly sice žalující stranou tvřzeny, ale vzhledem k protokolu ze dne 4. listopadu 1918 bylo povinností žalované obce, by prokázala, že nedostavilo se více členů než 5 v protokole výslovně jmenovaných, t. j. že 4 členové tam nejmenovaní byli i tehdy ještě skutečnými členy okresního zastupitelstva a že protokol ten, tvořící jinak úplný důkaz, není správným. Žalovaná obec toho neučinila, ač při ústním jednání dne 28. května 1924 byl obsah tohoto protokolu probrán, a zástupce její uznal správnost přiloženého výpisu. Pro dovolací soud jde tu o právní posouzení věci, ne o skutkové zjištění, a proto uvažoval o věci sám na základě předložených spisů. Za tohoto stavu věci nelze míti za prokázání formální neplatnost usnesení okresního zastupitelstva ze dne 4. listopadu 1918 z důvodu §u 70 uved. zákona. Po jiné stránce než formální nemohou soudy přezkoumati platnost usnesení samosprávních úřadů, ježto nejsou k tomu oprávněny. Nejde tu o soukromoprávní projev vůle, nýbrž o úřední akt veřejnoprávní moci, jehož přezkoumání vymyká se v každém jiném ohledu pravomoci soudů. Nelze proto soudům rozhodovati o tom, zda schválení ono bylo uvedené dne nepřijatelným nebo nedovoleným, nýbrž postačí, že usnesení obecního zastupitelstva žalované obce ze dne 25. června 1918 bylo schváleno formálně bezvadně okresním zastupitelstvem ve smyslu §u 97 obecn. zřiz. Tím prokázána je platnost závazku založivšího nárok žalobní. Jde tu o závazek žalované obce, osvědčený dluhopisem, vykazujícím náležitosti §u 55 obecn. zřiz., a odpovídajícím platnému usnesení obecního zastupitelstva (nyní výboru), v něm připomenutému, což platí i o schvalovacím usnesení okresního zastupitelstva jako nadřízeného úřadu samosprávného.

#### Čís. 4691.

**Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888).**

**Zavinění jest hrubým, vedlo-li k trestnímu odsouzení podnikatele. Není třeba, by úraz byl způsoben pozitivním činěním.**

**Pojišťovna má proti podnikateli nárok na důchod skutečně vyplacený, i když jej později zkapitalisovala.**

(Rozh. ze dne 17. února 1925, Rv I 99/25.)